N^ER 22

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 20 Lutego v. s. 1824 Roku.

Wiadomości Krajowe.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest dnia 12 lutego.

W Naywyższym Ukazie Jego Cesarskiey Mości, d. 9 stycznia, do Rządzącego Senatu wydanym, wyrażono: „Zamierzając rozszerzyć osady woyskowe w gubernii *słobodzko-ukraińskiey*, Uznaję potrzebném, przyłączyć do tey gubernii graniczący z nią powiat *starobielski* gubernii woroneżkiey, i na skutek tego Rozkazuję Rządzącemu Senatowi, uczynić potrzebne rozrządzenie.“

Przez Naywyższy Ukaz Jego Cesarskiey Mości do Rządzącego Senatu, pod dniem 2 lutego, zostający w ministeryum skarbu do osobnych poleceń Radzca stanu, *Girs*, mianowany wice-gubernatorem podolskim.

Przez Naywyższy Ukaz Jego Cesarskiey Mości, do Kapituły orderów rossyyskich, pod dniem 11 stycznia, nayłaskawiey mianowani kawalerami orderu ś. *Włodzimierza* 3ciey klassy, pocztdyrektorowie, rzeczywiści radzcy stanu: małorossyyski *Mielnikow*, tambowski *Brawin*, kazański Xiążę *Dawydow*; pomocnicy pocztdyrektora sankt-petersburskiego, radca stanu *Han* i radca kollegialny *Kriwoszapkin*; tegoż orderu *4tey klassy*: radcy kollegialni: expedytor pocztamtu małorossyyskiego *Nikiforow* i zostający w tymże pocztamcie *Swiet*; gubernialni poczmistrzowie: mohilewski *Ihnatowicz-Zawileyski*; miński fon *Kruze*; charkowski *Janowski*; orderem ś. *Anny 2giey* klassy: radca kollegialny, expedytor pocztamtu małorossyyskiego *Słog*; tegoż *orderu 3ciey klassy*: radcy tytularni: sekretarz pocztamtu małorossyyskiego *Worożbit*, pocztmistrz kowieński *Jewlew*; pomocnicy pocztmistrzów: dubossarski *Ulezski*; radziwiłłowski *Iljaszewicz*; charkowski *Szymanowski*; expedytorowie poczt: berdyczewski *Mina*; szkłowski pocztmistrz radca kollegialny *Nowicki*; expedytor nowogródzki, radca tytularny *Czuprow*.

W Naywyższym Ukazie Jego Cesarskiey Mości do Kantoru Dworu, wydanym d. 23 grudnia 1823, wyrażono. „Utwierdziwszy etat Dworu Jego Cesarskiey Wysokości, Nayukochańszego Brata Naszego, Wielkiego Xiążęcia, Michała Pawłowicza, Rozkazujemy: znayduiących się w nim: Mistrzynią Dworu, Freyleyny, Mistrza Dworu, Koniuszego, i dalszych urzędników obowiązkowych i służących, uważać w popisach Kantoru Dworu na równi ze służącymi w tych urzędach na Dworze Naszym. O wypłacaniu pensyi, Mistrzyni Dworu, dwóm Freylejnom, Mistrzowi Dworu, i Koniuszemu z Podskarbstwa Państwa, wydany będzie w swym czasie Ukaz Nasz do Ministra Skarbu; dalsi urzędnicy i służący mają otrzymywać płacę i utrzymanie z własnych summ Jego Cesarskiey Wysokości; zatym o przeznaczeniu, przenoszeniu i uwolnieniu tych ostatnich, Kantor Dworu uwiadomiany będzie przez Mistrza Dworu Jego Wysokości Kamerherowie, Kamer-junkrowie, Kamer paziowie i Paziowie przeznaczeni będą, do pełnienia dezurstwa, od Wielkiego Naszego Dworu.“

Przez Naywyższy Ukaz Jego Cesarskiey Mości, objawiony Rządzącemu Senatowi przez sprawującego ministeryum spraw wewnętrznych, dnia 15 stycznia, rozkazano: dla rychleyszego biegu spraw, w sądach ziemskich gubernii tambowskiey, borysohlebskim, szackim, usmańskim, spaskim, lebiedińskim i lipeckim, przydać po jednym assesorze ze stanu szlacheckiego, z pensyą etatową po 200 rubli na rok.

Ukazy Rządzącego Senatu.

O pożyczce z Banku dla obywateli którzy dotknięci zostali nieurodzajem w latach przeszłych.

Wedle Ukazu Jego Cesarskiey Mości, Rządzący Senat słuchali przedstawienia Pana Ministra Skarbu, w którem wyraża: iż w zapisce, wniesioney przezeń d. 5 listopada roku zeszłego do Komitetu PP. Ministrów, przedstawiał między innemi, co następuje: Imiennym Naywyższym Ukazem z dnia 9 czerwca roku zeszłego, dla rozdania na pożyczkę obywatelstwu guberniy, które, dotknięte nieurodzajem lat przeszłych, doznały ścieśnienia w obrótach pieniężnych, przeznaczono na pożyczkę 5,000,000 rubli z pożyczkowego Banku Państwa, z tém atoli, iżby takowe pożyczki czynione były na ewikcyą zupełnie wolnych majątków. Lecz gdy z tego kapitału wydana została summa nieznaczna, zapewne dla tego, że nie wielu z obywateli dać może na ewikcyą majątki zupełnie wolne od długow, co stwierdzają wchodzące do Banku pożyczkowego prośby, o to, iżby uczynić pożyczkę ze strzymaniem długow do kassy zachowawczey (sochrannoj) lub do izb powszechnego opatrzenia, na jakowe prośby Bank, z ograniczeniem wyżey wspomnianem zadosyć uczynić nie mógł: zatem dla ułatwienia sposobności do korzystania z pomocy Naywyżey przeznaczoney, zamierza się wydać pieniądze z pomienionych 5,000,000 rubli na pożyczkę, z potrąceniem nieopłaconey summy, jeżeli który z takowych obywateli pozostaje dłużnym do Banku z dawnieyszych pożyczek, również i z przeniesieniem długu do kass zachowawczych, tak atoli, iżby w jedne ręce nie dawać więcey nad 30,000 rubli. „Komitet PP. Ministrów, znaydując przedstawienie to zasługującem na uwagę, postanawiał: utwierdzić je, i wyjednać na to Naywyższe zezwolenie, które też na tało dnia 11go przeszłego grudnia. O czem P. Minister Skarbu donosi Rządzącemu Senatowi, dla zależącego z jego strony rozrządzenia, względem ogłoszenia tego Naywyżey utwierdzonego postanowienia. Rozkazali: względem opublikowania Naywyżey utwierdzonego postanowienia Komitetu PP. Ministrów, zalecić wszystkim Rządom Gubernialnym przez Ukazy, i również przez Ukazy uwiadomić Skarbowe Izby i Expedycye, mieysca Urzędowe, PP. Ministrów, Wojennych Jenerał Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów zarządzających cywilnemi sprawami i Gubernatorów Cywilnych; a do Nayświętszego Rządzącego Synodu, tuteyszych i moskiewskich Departamentow Senatu przesłać uwiadomienia. Dnia 23 stycznia 1824 roku. (Z 1go Depart.)

O nieprzyymowaniu w mieyscach urzędowych od nikogo, do aktykacyi, Naywyższych Reskryptow, lub Dyplomatow na mianowanie kawalerami.

Wedle Ukazu Jego Cesarskiey Mości, Rzą-

dzący Senat słuchali przełożenia P. Jenerała piechoty, ministra sprawiedliwości i Kawalera, Xięcia Dymitra Iwanowicza *Łobanowa-Rostowskiego*, iż Komitet, Naywyżey ustanowiony dnia 18 sierpnia 1814 roku, przesłał do tegoż P. Ministra w roku 1820 dla widzenia, Naywyższy Jego Cesarskiey Mości Reskrypt, nastały w dniu 26 kwietnia 1807 roku na imie majora *Waulina*, na mianowanie go kawalerem orderu ś. Włodzimierza 4tey klasy z kokardą, który do akt podany został przez *Waulina* w Sądzie powiatowym mścisławskim i konnotowany przez ten Sąd, ze wzięciem od *Waulina* 50 kop. pieniędzy, za jego napisanie zamiast herbowego na prostym papierze; czego na tymże reskrypcie zrobiona konnotata, a gdy podobne akta zawsze pisane są na papierze prostym i w Sądach powiatowych nie aktykują się; lecz mogą być przedstawiane do Rządzącego Senatu dla wiadomości: teraz zaś pomieniony Komitet na nowo przesłał do Pana Ministra Naywyższy Reskrypt, wydany dnia 13 maja 1812 roku na imie kapitana *Szeczkowa*, mianujący go Kawalerem orderu ś. Włodzimierza 4tey klassy z kokardą, który dnia 7 listopada roku przeszłego przez *Szeczkowa* podany został do opieki szlacheckiey Putiwlskiey, a przez opiekę do ksiąg wciągniony, czego też zrobiona jest na nim konnotata: przeto Pan Minister sprawiedliwości o takim nieporządku przekładał Rządzącemu Senatowi, dodając, azali się mu nie podoba uczynić powszechnego zalecenia, iżby mieysca urzędowe, równie od officerow woyskowych, jak i od nikogo, Naywyższych Reskryptow lub Dyplomatow, na mianowanie ich kawalerami, do aktykacyi nie przyymowały, i na nich żadnych konnotat nie robiły. Rozkazali; stosownie do pomienionego przełożenia P. Ministra sprawiedliwości, wszystkim Rządom gubernialnym i obwodowym przepisać, iżby znaydujące się w guberniach i obwodach urzędy, równie od officerow woyskowych jak i od nikogo, Naywyższych reskryptow, lub Dyplomatow, na mianowanie ich kawalerami, do aktykacyi nie przyymowały, i żadnych na nich konnotat nie robiły; o czém posłać Ukazy, i również przez Ukazy uwiadomić inne mieysca urzędowe, PP. Ministrow, Wojennych Jenerał Gubernatorow, Wojennych Gubernatorow zarządzających Cywilnemi sprawami, generał-Gubernatorow i naczelnikow miast; a do Nayświętszego Rządzącego Synodu, do Moskiewskich i tuteyszych Departamentow Rządzącego Senatu przesłać uwiadomienia. Dnia 31 stycznia 1824 roku. (z 1go Departamentu).

Królewstwo Lombardsko-Weneckie.

Medyolan dnia 22 stycznia.

Dalszy ciąg wyroku na spiskowych w Królewstwie Lombardzko-Weneckiém (dokończenie).

(*z Gaz. le Conserv. Impart.*)

Wywod występku Alexandra Filipa Andriane.

Alexander Filip *Andriane*, z Paryża, przez ciąg stu dni służył w stopniu adjutanta przy generale, szwagrze brata swego. Po powróceniu prawego Rządu we Francyi, wrócił do życia prywatnego.

Ścigany od swych dłużników, opuścił *Paryż* pod koniec 1819 roku i zamieszkał w *Genewie*. W témto mieyscu połączył się i związał ścisłym węzłem przyjaźni z niejakimś *Buonorotti*, zbiegiem toskańskim, znajomym ze swych zasad rewolucyynych, który go uczył języka włoskiego i muzyki.

Po trzyletniey w *Genewie* bytności, która tylko przez sekretne corok oddalanie się do Paryża była przerywaną, Andriane umyślił objechać Włochy; lecz przed wykonaniem takowego przedsięwzięcia udał się tajemnie do Paryża, w miesiącu wrześniu 1822 roku, gdzie przez cały miesiąc był nieznajomym władzom mieyscowym. Po swym powrócie do *Genewy* i do *Lauzanny* puścił się do Włoch w miesiącu grudniu 1822 i około końca tego miesiąca przybył do *Medyolanu*. Wiadomość rządu o wszystkich zbrodniczych zamysłach zbiegłych do Szwaycaryi sektarzy, i stosunkow, w jakich się *Andriane* znaydował z niektórymi podczas swey bytności w *Genewie*, ściągnęła nań uwagę rządu, a poźniey zmusiła do przeyrzenia jego papierow, które znaleziono w mieyscu przezeń ukrytém, i ścisła nad nim samym baczność rządu, okazały dostatecznie, że on jest emissaryuszem tey s[...] mey niebezpieczney sekty, która pod imieniem *wysokich doskonałych mistrzów*, była tak czynn[...] w rewolucyi piemontskiey, i że on należy do tego rozległego spisku, którego było celem, pogrążyć Włochy w okropnościach powszechney rewolucyi. Z papierow tych dowiedziano się, że Wielki Firmament, opierając swe nadzieje na rewolucyi hiszpańskiey, pasł swe zbrodnicze jeszcze myśli w ostatnich miesiącach 1822 roku, względem odnowienia spisków; które polityczne wypadki w *Neapolu* i *Piemoncie* zniszczyły, i jak utworzy[...] w *Genewie* środek czynnych działań pod ich styrem, który wspierał jego zamiary rewolucyyne wymierzone przeciwko spokoyności Włoch. *Andriane* wciągniony przez swego przyjaciela *Buonorotti* do tey sekty w stopniu wyższym dostoynego wybranego, otrzymał polecenie rozkrzewiani[...] we Włoszech odmian nowo wprowadzonych; rozszerzania tam, jak tylko można, tego towarzystwa, zakładania nowych kościołow, i nowych synodow, któreby należały do centrum *Genewy*, i ztamtąd swe instrukcye otrzymywały.

Uwiadomiono go wtedy, że w Genewie była partya spiskowych, pod imieniem kongressu włoskiego, który się zaymował jedynie podniecaniem nowych zaburzeń we Włoszech, a którego zamiary sam *Andriane* wspierać był powinien. Dla lepszego w tem wypełnienia, włożonego nań poselstwa, był wyniesiony na stopień wyższy w swey sekcie pod nazwiskiem *nadzwyczaynego dyakona*. Otrzymawszy patent od *wielkiego firmamentu* wszystkie papiery potrzebne, opuścił *Genewę* i *Lauzannę* w pierwszych dniach grudnia 1822. Stosownie do instrukcyi, którą mu dał *Buonarotti* w *Bellinzonie*, widział się z pewnym sektarzem piemontskim, który tam się schronił, i umówiwszy się z nim o sposobie i środkach pisywania, który miał z nim utrzymywać z *Medyolanu* i innych mieysc włoskich, gdzieby się on znaydował, i wystarawszy się o listy zalecające od drugiego piemontczyka, zbiegłego do *Lugano*, do wielu poddanych austryackich, przybył do stolicy *Lombardyi*, gdzie miał rozpocząć prace zbrodniczego swego poselstwa. Zaledwie przybył do tego miasta *Andriane*, starał się natychmiast uwiadomić swojego korrespondenta w *Bellinzonie*, od którego spodziewał się innych jeszcze papierów i jaką drogą pisma swe do niego naybezpieczniey mógł przesyłać.

W charakterze nadzwyczaynego dyakona wprowadzony do strasznych tajemnic sekty, *Andriane* wiedział doskonale, że jedynym i ostatnim celem który sobie założyła, jest wywrócenie religii wszystkich monarchiy, pozabijanie monarchów wprowadzenie nieograniczonego gminowładztwa.

Aby mieć dostateczne wyobrażenie o bezbożności tey zbrodniczey sekty dość wiedzieć, iż odrzuca religią objawioną, że królobóystwo powinnością swą czyni, i że członkowie w pierwszym stopniu obowiązani wyrzec się religii, przez siebie dotąd wyznawaney, a przyjęci do stopnia drugiego, odebrawszy podane sobie sztylety, powinni niemi u[...] derzyć, w znamiona dostoyności królewskiey.

W stopniu prostego mistrza dostoynego albo doskonałego mularza kandydat obowiązany jest zaprzysiądz, iż pod utratą życia wszystkie swe zdolności fizyczne, umysłowe i pieniężne poświęci na rozszerzenie sekty, i że swym naczelnikom ślepo posłusznym będzie.

Dostoyni wybrani (drugi stopień sekty) obchodzą cztery uroczystości, przypominające epo[...]

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 22.

Wilno dnia 20 Lutego v. s. 1824 Roku.

Ogłoszenie.

1 Ogłasza się, iż znayduiące się w magazynach stare worki, jako to; w wileńskim 1450; święciańskim 180, oszmiańskim 302, kowieńskim 1689 i trockim 1003, będą się przedawać z publicznego targu w naznaczonym terminie dnia 2 marca teraźnieyszego roku; a zatem życzący kupić zechcą przybywać na oznaczony termin do wymienionych mieysc, dla uskutecznienia targow.

Sekretarz A. Łazarowicz.

O zbiegach.

Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięci za nieokazanie pasportow: Siemion Hawryłow w tuteyszey gubernii w Wileńskim powiecie, Mikołay Romanowski wysłany z Królewstwa Polskiego, i Michał Bilewicz czy Kasperaytis, którzy między innemi na examinie powiadali: Hawryłow, że od urodzenia ma lat 45, mieysca urodzenia, stanu i do kogo należy niepamięta, i w rewizyi nigdzie niezapisany; Romanowski, że od urodzenia ma lat 20, rodem z czernihowskiey gubernii borzenskiego powiatu, ze wsi Machnowki, z poddanych obywatela Bielawskiego, zkąd jakoby nie bardzo dawno oddalił się na płytach za granicę; i Bilewicz czy Kasperaytis, że od urodzenia ma lat 35, rodem z wileńskiey gubernii, upitskiego powiatu, z poddanych obywatela Minstera, z pod którego jakoby ociec jego uwolniony, lecz po wyprawce takowe opowiadanie okazało się fałszywe. Na osnowie Ukazu Rządzącego Senatu pod d. 29 augusta 1817 r., uznani za włoczęgow, a na mocy 10 paragrafu Naywyższego Jego Cesarskiey Mości rozkazu pod d. 23 februaryi 1823 roku danego Rządzącemu Senatowi, dla odprawienia do Syberyi na posielenie odesłani, podług urządzenia w ustawie o zsyłkowych, do Tobolskiego Prykazu zsyłkowych; o czém zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż Naywyższego Ukazu, uwiadamiaią się właściciele pomienionych włoczęgow lub gromady do których oni należą. Przymioty pomienionych włoczęgow: Hawryłow wzrostu 2 arsz. 6⅞ wiersz, twarzy podługowatey, włosow na głowie, wąsach i na brodzie ciemno-rusych, oczu światło-szarych, nosa długiego wielkiego; Romanowski wzrostu 2 arsz. 4½ wiersz., twarzy podługowatey, włosow na głowie i wąsach światło-rusych, brody jeszcze niegoli, oczu błękitnych, nosa miernego; i Bilewicz czy Kasperaytis wzrostu 2 arsz. 7⅜ wiersz. twarzy podługowatey, włosow na głowie światło-rusych, brodę i wąsy goli, oczu błękitnych, nosa podługowatego.

Dnia 9 februaryi 1824 roku.

Assesor i Kawaler Nowicki.
Sekretarz i Kawaler Kleyst.
Stołanaczalnik Suchocki.

Exdywizya

1 Stanisław Jundził Prezydent, Nikodem Lipski, Stefan Niezabytowski, Mikołay Połubiński i Stefan Protassowicz Exdywizorowie z dokładem urzędow.

Oznaymuiemy tem naszym urzędowym obwieszczeniem WW. Wysockim, Alexandrze Hryniewieckiey, Klarze Okołowowey, Barbarze Rajeckiey, Julii z Ptakow Wietskiey, Jakubowi i Brygidzie Dąbrowskim i ich sukcesorom Mikulskim, Stanisławowi Hrabi Sołtanowi Marszałkowi W. X. Litew., Tomaszowi Szukiewiczowi v. Marszałkowi Słon., Xdzu Bielkiewiczowi, Wincentemu Stabrowskiemu i dalszym wszystkim iakiegokolwiek tytułu, kredytorom i pretensorom do maiątku Bogudzienek w ptcie Słonim. leżącego interessowanym, iż na skutek dwóch dekretow, pierwszego w dniu 6 julii 1817 r., 2go 8bra 9 1819 r. w sądzie Słonim. zapadłych, trzey nas wyżey wyrażonych urzędnicy od daty ninieyszey za tygodni 4 na d. 1 marca terazn r. do maiątku Bogudzienek niezawodnie zjedziemy i rozpoczęty akt exdywizyi i działu kontynuować będziemy, do iakiego aktu iżby wszystkie strony interesowane z zupełną przystąpiły gotowością ostrzegamy.

R. 1824 wozny swiadczę iż 4 kopiie obwieszczenia zgodne z ninieyszym autentykiem od WW. Stanisława Jundziłła, Nikodema Lipskiego Sędziego Ziem. Słonim, JW. Stefana Niezabytowskiego Podkomorzego Słonimskiego, Mikołaia Połubińskiego Ex-Pisarza Ziem. Sł. i Stefana Protassowicza b Sędziego Gr. Słonim. Exdywizorow na ukończenie Exdywizyi Bogudzieńskiey obranych, iedną JW. Stanisławowi Hrabi Sołtanowi Marszał. W. X. Litew. w Zdzięciele, drugą Tomaszowi Szukiewiczowi v. Marszał. Słonim w maiętności Nowoielney d. 30 januaryi, 3. JWW. Mikulskim w maiątku Wiązowcu na d. 31 tegoż mca oczewisto popodawałem, 4tą jako niemaiącym osiadłości do drzwi Sądowych Ziem. Słonim. w d. 1 februaryi przybiłem i o zjeździe na dzień 1 marca do maiątku Bogudzienek zawiadomiłem, i osobną kopią d. tegoż sukcessorom WW. zeszłych Ptakow w folwarku Skołdyczach podałem. Na autentyku podpis takowy, Felix Statkiewicz Wozny Ptu Słonimskiego.

R. 1824 febr. 1 d. przed aktami Jego Imperatorskiey Mości Ziem Ptu Słonim. stanąwszy obecnie Wozny wyzey wyrażony takowe obwieszczenie zeznał, przyiąłem i że jest w aktach pod N: 30 świadczę. Podpis takowy Ignacy Nielubowicz Ziem Ptu Słonim. Regent.

(L. S.). R. 1824 febr. 11 d. Takową kopiią obwieszczenia z zeznanym autentykiem zgodną, pozwala się drukować i w Kur. Litew. Wileń. dla trzykrotney awizacyi stron pomieścić Sędzia Ziemski Słonim. Nikodem Lipski.

Arendowna dzierżawa.

— 2 Od Białostockiego obwodowego Rządu 2go oddziału ogłasza się iż na oddanie w 7mioletnią arędowną dzierżawę od 1 junii terazn. 1824 r., położonego w tuteyszym obwodzie, w bielskim ptcie, w brańskim aincie skarbowego woytowstwa Zamianowa, zawieraiącego w sobie, podług ostatniey rewizyi, 48 dusz płci męzkiey, i z którego dotąd pobierano rocznego z arędy dochodu, po 755 rubli srebrem, naznaczono w tym Rządzie targi, a mianowicie: 1szy 13, 2gi 22 i 3ci ostateczny 27 dnia marca terazn. roku, a zatem życzący wziąć w arędowną tenutę pomienione woytowstwo, zechcą przybywać z dostatecznemi ewikcyami odpowiadaiącemi dwoletniey arędowney summie do Białostockiego obwodowego Rządu do 2go oddziału dla targow na wyżey oznaczone terminy. Na iakich zaś warunkach ten maiątek oddany będzie w tenutę, o tem objawiono będzie życzącym, po przybiciu ich do obwodowego Rządu.

rewolucyi francuzkiey, którey krwawe czyny, sekta wszędzie odnowić chciała, a między któremi był także dzień, kiedy Ludwik XVI, pod zbrodniczym toporem życie utracił. Dostoynego wybranego jest obowiązkiem: wpajać w lud niechęć i nienawiść ku panującym i duchowieństwu, i niczego nie zaniedbywać, coby mogło ustawicznie go rozjątrzać przeciwko urzędnikom i xiężom. Instrukcye tajemne dostoynego wybranego są w tych właśnie wyrazach: „W dniu rozruchu ludu, nie należy przeszkadzać chwilowego tryumfu pospólstwu, ale dozwolić mu rabować, i kąpać się we krwi szlachty i xięży, ażeby się stawszy spólnikiem występku, nie mogło cofić się z przepaści. Nakoniec objawiają w tym stopniu, iż rząd konstytucyyny, przez utrzymanie Monarchów, jest tylko pozornym celem sekty i pierwszym krokiem do tym pewnieyszego osiągnienia celu, zupełnego obalenia rządu monarchicznego.

Taką była sekta, do którey tajemnic przypuszczony *Andriane*, zobowiązał się w *Genewie*, rozszerzać ją we Włoszech, przez co wspierał także plany owego włoskiego kongressu, który się utworzył również w tym czasie, w miesiącu marcu 1822, pod opieką *Wielkiego Firmamentu*, który go potwierdził, i pod kierunkiem ruchomego dyakona (*Diacono mobile*) *Buonarottego*.

Andriane przybył do *Włoch*, opatrzony w środki, które mu miały ułatwić wykonanie przyjętego zlecenia. Wziął z sobą wiele listow do różnych mieysc, które miał objechać; jedne były z *Paryża*, drugie ze *Szwaycaryi*, a wszystkie do osób, które w poruszeniach rewolucyynych r. 1821 znakomite miały znaczenie. Oprócz tego *Buonarotti* wskazał mu, w królewstwie lombardzkiem, i w innych mieyscach osoby, którym bezpiecznie ze swoich planów mógł się zwierzyć.

Andriane powinien był działania swoje zacząć w *Lombardyi*. Miał listy do *Medyolanu Brescia* i *Pawii*. Tym czasem, wypadki zwycięztw posłużyły do odkrycia i podania w ręce sprawiedliwości wielu z tych, którzy na liście *Andriane* byli wymienieni, a inni zupełnie już byli wiadomi rządowi.

Andriane korzystał ze swojego pobytu w *Medyolanie*, w celu zabierania znajomości ze spisanemi na swojey liście; oddał pewnemu mieszkańcowi tego miasta list; w zamiarze poznania jego sposobu myślenia; aby go mógł do swych planow wciągnąć. Drugi, z którym także osobiste zawarł związki, uciekł, jak tylko się dowiedział, że go uwięziono.

A tak czuyność i czynność władz poymała Andrianiego w pierwszey chwili jego działań, i w pierwszych krokach zbrodniczego zawodu, którym się miał zatrudniać. Przekonany prawnie i z własnego wyznania o straszney zbrodni, skazany został na zasłużoną karę.

Kommissya specyalna pierwszey i drugiey instancyi i Senat Naywyższey Cesarsko-Królewskiey izby sprawiedliwości w *Weronie*, ogłosiły dnia wczorayszego, jednozgodny wyrok, względem wielkiey liczby osób, wplątanych do powyższego spisku, jako też, względem *Andrianiego*, nayznakomitszego i nayniebezpiecznieyszego wysłańca zgubnych sekt zagranicznych. Dziewięciu zbiegłych spiskowych, stosownie do prawa edyktalnie zapozwanych, osądzono zaocznie na śmierć. Kara śmierci, przeznaczona wyrokiem sądu na 7miu uwięzionych, zamienioną została przez łaskę Monarchy na karę cielesną, a mianowicie: *Confolonieri* i *Andriane* skazani na więzienie przez całe życie, inni zaś pięciu na krótsze lub dłuższe doczesne więzienie. Tych zpomiędzy obwinionych, których występek podlega naymnieyszey niepewności, w niedostatku prawnych dowodow, wypuszczono na wolność.

Jeżeli J. C. Mość ułagodził zapadłe przeciwko przekonanym zbrodniarzom sprawiedliwe wyroki, nawet i względem tych, którzy naywięcey zasłużyli na karę; to postanowienie Monarchy zasadzało się na przekonaniu o własney sile i trwałości budowy państwa. Wierność ludów nayniocnieyszą jest podporą tronów, taż wierność, nayjawnie okazana w tych samych krainach, które sprzysiężeńcy obrali na mieysce ogniska swych działań, pomieszała ich zamysły i sprawców ich zniszczyła. Niezachwiane są rządy, na takiey polegające rękoymi.

Anglia

Londyn dnia 6 lutego.

(*z Gazety Warszawskiey*).

W *Norwich* i *Southampton* odprawiły się zgromadzenia obywateli, końcem wspierania srodkow rządu i parlamentu, zmierzających do powolnego zniesienia niewoli murzynów.

Przed kilku laty utworzyło się w *Londynie* towarzystwo, dla nakłaniania maytków do życia chrześciańskiego. Tym celem w każdym znacznieyszym porcie są pływające kościoły czyli arki, to jest, statki, urządzone w środku na wzór kościołow, gdzie nabożeństwo regularnie się odprawia, i bywają kazania. Założono oraz traktyernie, tam maytkowie wróciwszy z żeglugi, dostają tanio jedzenie, a zrana i wieczorem modlitwy odprawiają. Rozdano im oraz kilka małych pism religiynych. Jest także osobne towarzystwo biblijne, które rozdaje biblią maytkom. Srodki te mają dobroczynny wpływ na poprawę obyczajów.

Jedna z tuteyszych gazet pisze: „Kawalerowie maltańscy zawarli z rządem greckim układ, podług którego mają posiadać wyspy *Rhodus*, *Negreponte*, *Paros*, *Antiparos* i kilka mieysc mnieyznacznych, a za te zapłacą 300,000 funt. szterl. Zakon maltański spodziewa się odzyskać posiadłości we Francyi. Wspomniony układ stanowi oraz przymierze zaczepne i odporne między zakonem a grekami dla obrony chrześcian przeciwko turkom.

Król Jmć kazał utworzyć nowy 96 półk piechoty, i wydział zaciągu ludzi do woyska wydał już w tey mierze urządzenie.

W umowie zawartey niedawno między Austryą i Anglią, rząd austryacki obowiązuje się zwrócić Anglii 2 miliony 500,000 funtow szterl., za posiłki pieniężne, wzięte podczas ostatnich wojen.

Dnia 9. Onegday i wczora odprawiła się rada gabinetowa w wydziale spraw zagranicznych. Pierwsza z nich trwała bardzo długo.

Xiąże *Polignac*, Hrabia *Liewen*, Baron *Werther* z małżonką swoią, Hrabia *Ludolph* także z małżonką swoią, Hrabia *Moltke* również z małżonką swoią, oraz Panowie *Neumann* i *Falk*, byli wczora na obiedzie u Pana *Canning*.

Margrabia *Hastings* ma bydź następcą zmarłego Jenerała Porucznika *Maitland*, naczelnego Kommisarza angielskiego wysp Jońskich.

Teraznieysza potęga morska francuzka w Indyach zachodnich, składa się z 4 okrętow liniowych i 13 fregat.

Na giełdzie tuteyszey rozeszła się pogłoska, iż bracia *Barring*, bankierowie tuteysi, ze wspólnikami swymi, zawrą układ względem pożyczki dla grekow.

Francya.

Paryż dnia 10 lutego.

(*z Gazety Warszawskiey.*)

Wczora zrana dał Król Jmć wysłuchanie kilku prezesom zgromadzeń wybierczych, a po południu pracował z prezesem rady ministrow.

Pan *Gabriac* pierwszy sekretarz poselstwa przy dworze hiszpańskim, został mianowany pełnomocnym ministrem naszym w *Sztokolmie*.

Dnia 13 Xiężniczka *Condé*, o którey wyzdrowieniu niedawno donieśliśmy, zachorowała znowu i wpadła w letarg, a podług ostatniego biulletynu nie może już brać lekarstwa.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora: Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 20 Lutego roku 1824 v. s.

Exdywizya.

1 Na skutek Remiss w Sądzie Ziemskim Ptu Szawelskiego zakroczonych, taxę i exdywizyą dobr Stanayć w ptcie Szawelskim położonych, do dziedzictwa zeszłego Józefa Giedgowda i jego sukcessorow należnych, przeznaczaiących, zebrany Sąd Taxatorsko-Exdywizorski pierwiastkowe załatwił działania: a na ostateczne rozsądzenie dzień 14 upływaiących r. i miesiąca zadeterminował; w czasie którym przybywszy do dóbr Stanayc strony interessowane do rozprawy wezwał. Lecz że w teraznieyszym powtórnym ziezdzie nie wszyscy jawią się z swoiemi pretensyami kredytorowie, z tego powodu kontynuacyą rozprawy do dnia 17 następującego mca marca idącego roku odkłada, po zebraniu się zaś wtym terminie dnia 19 całą ogólną sprawę wziąść do namowy postanawia, ażeby więc wszyscy kredytorowie pod utratą swey rzeczy przed tym terminem iawili się, przez ninieyszą awizacyą ostrzega. Dat 1824 roku februaryi dnia.

Ludwik Billewicz Prezyduiący Exdywizor.

Tomasz Adamowicz Sędzia Ziemski Szawelski.

Pisarz Ziemski Szawelski i Exdywizor. Stanisław Rodowicz.

Wolno drukować Billewicz Prezyduiący.

---

2 Oświadczenie imieniem WW. Karola, Benedykta i Joachima Jaskółdow braci, Tekli Awsztutowiczowey, Wiktoryi Zyrzynskiey i Zofii Bętkowskiey de domo Jaskółdowien, oraz Franciszki i Giertrudy Panien Jaskłódowien Siostr, czyni się w następnym sposobie. Związek pokrewieństwa naszego z zeszłym Janem Jaskółdem Skarbnikiem Lidzkim dał nam powod zaprowadzenia w Ziemstwie Lidzkim z W. Kazimierzem Jaskółdem Regentem Granicznym Wileń. i z sukcessorami zeszłey Anny Jaskółdowey Skarbnikowey procederu; i w tym względzie zaniosłszy w Sądzie Głównym Wileń. 2 Departamentu i w Ziemstwie Lidzkim oświadczenia, drugie w roku 1821 w gazetach Kuryera Litewskiego obiawiłem, i fundusze po Janie Jaskółdzie pozostałe poaresztowałem. Dopiero przeświadczywszy się o bliższości pokrewieństwa W. Kazimierza Jaskółda z zeszłym Janem Jaskółdem, w imieniu własnem i całego rodzeństwa proceder w Ziemstwie Lidzkim zawiedziony, powodem zawartey ugody czynnościami obustronnemi w Aktach Ziemskich Wileńskich pod datą dzisieyszą pomieszczonemi obiawiaiącey się, umarzam, i aresztą pozakładane odpowiednie tym czynnościom znoszę, i takowe oświadczenie iako aktor i plenipotent moiego rodzeństwa podpisuię. Roku 1824 februaryi 14 dnia. Benedykt Jaskółd.

Roku 1824 mca febr. 14 dnia. Przed Aktami Ziem. ptu Wileń. stawaiąc osobiście WJPan Benedykt Jaskółd takowe oświadczenie do Protokułu wpisać podał i w onym własną ręką podpisał się.

Przyiąłem Jan Zienkowicz Wileń. Ziem. Regent.

R. 1824 mca febr. 15 dnia takowe oświadczenie może bydź w gazecie Kuryera Litew. do awizacyi umieszczone, poświadcza Ziem. ptu Wileń. Pisarz Józef Olszański.

Ogłoszenie.

2 Od Mińskiego Guberniaľnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie należności od Mińskiego Żyda Hirszy Lewandy za wzięte w mińskim prowiantskim magazynie worki 127 nowych i 144 przydatnych sztuk, i liczącey się na nim w niedoimce za kupiony dom od obywatelki Jelskiey poszlin 126 rub. 6 kop. srebrem i stronicznych 10 rub. assyg., przeznaczony na przedaż z publicznego targu dom drewniany jego z dalszym zabudowaniem i ziemią, położony w Mieście Mińsku, oceniony 1385 rub., z którego wyliczono rocznego dochodu 230 rub. assygn.; a zatém życzący kupić takowy dom, zechcą przybywać na terminy w miesiącu marcu teraźn. 1824 roku, w którym czasie bywa tu w Mińsku zjazd obywateli na kontrakty: pierwszy d. 8 2gi 11 a 3ci 16 tegoż miesiąca marca; opisanie takowego domu i warunki, okazane będą życzącym, za przybyciem ich tu do targow.

Dnia 31 stycznia 1824 roku.

Sekretarz i Kawaler F. Arcimowicz.

Exdywizya:

2 W rozbiorze sprawy konkursowey, wierzycieli zeszłego Bartłomieja Pikturny Adwokata Subseliow Rosienskich do funduszu jego zbiegaiących się z WW. Wawrzyńcem i Franciszką z Juszkiewiczów Pikturnami, Regentami Ziemskiemi Ptu Rossienskiego, sukcessorami tegoż Adwokata Pikturny zaosnowaney, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski przez rezolucyą w dniu dzisieyszym postanowioną, adcytacyą potrzebnych osob naznaczywszy, sądownictwo do dnia 1 marca roku upływającego odroczył, od takowego terminu w Mieście Powiatowym Rossieniach, tenże Sąd zebrany, do dnia 10 tegoż marca zaymować się będzie słuchaniem sprawy, a 10 pomienionego miesiąca ostatecznie wezmie oną w namowę, na pretensye zaś nieiawione ammissyą stosownie z przepisem remissy zapisze, i dla wiadomości stron interessowanych o takowym postanowieniu przez Gazetę Kuryera Litewskiego trzykrotnie awizuje. 1824 r. miesiąca Januaryi 19 dnia.

Prezydent Ziemski Jan Kalinowski Exdywizor, Sędzia Ziemski Kazimierz Jucewicz Ex. Pisarz Ziemski Ignacy Giedgowd Exdywizor, Ziemski i Exdywizorski Regent Ignacy Jatowt.

Można umiescić do druku Pisarz Ziemski Ignacy Giedgowd.

Ogłoszenie.

2. Z woli Wyższey mieyscowey Zwierzchności w następuiącey wiosenney i letniey porze, w niektórych mieyscach tego Miasta będą po ulicach i rynkach dawane bruki; na jakowe ponieważ są potrzebne kamienie, a zatem Rada Mieyska Wileńska przez ninieysze w gazecie Kur. Lit. zamieszczaiące się ogłoszenie, wzywa wszystkich życzących: (ktoby chciał na siebie przyjąć takową dostawkę wyrażonych kamieni) i onych do Rady na Ratusz dla zrobienia umowy tak o cenie jak równie i o ilości potrzebujących się kamieni zaprasza. Datt roku 1824, mca februaryi 15 dnia

Jan Buksza Prezydent R. M. W. Sekretarz Rady M. W. Józef Woytkiewicz.

Oświadczenie.

2 Excerpt oświadczenia z protokołu Poto cznego Sądu Głównego Mińskiego 2go Departamentu w dacie niżey wyrażoney zapisanego a tegoż roku i mca 19 dnia pod pieczęcią urzędową tegoż Departamentu stronie potrzebującey jest wydan.

Roku 1824 miesiąca stycznia 17 dnia.

Na Sądzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Głównym Mińskim 2go Departamentu, stawaiąc osobiście WJPan Franciszek Adamowicz, Oświadczenie Imieniem WJPana Józefa syna Jana Radzimińskiego Frąckiewicza Porucznika ussarskiego półku woysk pol. i kawalera krzyża honorowego, przeciwko WWJJPP. Urbanowi, Franciszkowi i Piotrowi Sędziom Granicznym braciom rodzonym Aramowiczom; podał do zapisania w następney treści: Bronisław Radzimiński Frąckiewicz pradziad żałgo po zeysciu swoim z tego swiata zostawił na swe syny dwu imiennego Andrzeja Kazimierza, Konstantego Józefa i Teodora znakomitych dóbr dziedzicznych spadek, z podziału iakowemi dobrami że na część Konstantego przyszła mianowicie maiętność Leyce późniey Helianowem przezwana oraz folwark Zawrutki w Mińskiey dopiero Gubernii w Wiley. ptcie sytuowana, i u tegoż, że wszystkie imieniowi Frąckiewiczow służące papiery z warunkiem wolnego użycia każdemu z braci zostały zalokowane, a dalszym braciom i siostrom że przypadły różne innego zwania majątki, o tem upewnia dział między rzeczonemi bracią Frąckiewiczami 1728 apryla 30 postanowiony, a tegoż r. junii 4 w Trybunale Wileńskim przyznany. Z rzędu przerzeczonych 4rech braci Frąckiewiczow Andrzey i Józef żadnego po sobie nie zostawili potomstwa, Teodor w pokoleniu drugim spłodził syną Jana Starostę Kierśnickiego i Sędziego Kapturowego oyca deltra, który w pokoleniu trzeciem miał synow 3ech iako to: żałgo Józefa, Alexandra i Adolfa w nieletności zeszłych; a Konstanty spłodził córek dwie Helenę i Zofią, które pomimo rozrządzenia oyca swego; (jak jest list autentyczny tegoż 1743 xbra 14 do brata Teodora pisany, zapewniający maiętność Zawrótki dla dzieci tegoż Teodora, oraz dyspozycya w rękach W. Talewicza zlokowaną świadczą) pomienioną maiętność Zawrótki i Leyce na siebie zagarnęły: a koleią pierwsza z tych Helena wszedłszy w związki małżeńskie z Janem Aramowiczem zupełnie z inney krwi i domu od przypytuiących się obżałowanych Aramowiczow pochodzenie swoie biorącym, wydała światu syna Tadeusza Aramowicza Szambelana, druga zaś Zofia w zamęściu Rahozina schodząc bezpotomnie, część swoią Tadeuszowi Aramowiczowi iako siestrzanowi zapisała, oprócz mienia po swym oycu z naddziadow domu Frąckiewiczow wypłynionego maiątku, przez posiągnienie ieszcze w puściznie spadku po dalszey familii nabyła wiecznością maiętność Tarasów zwaną w Mińskim powiecie o milę od Miasta położenie maiącą, iakowe maiątki, lubo była zapisała mężowi swoiemu Janowi Aramowiczowi, po zgonie wszakże onego, uczuwszy obowiązki restytucyine dla domu z którego wzięła początek, wyiednała na swym synie Tadeuszu, iż ten zawdzięczaiąc dobroczynne matki w okolicznościach iego tyczących się starania, przez postanowioną w r. 1775 i aktami Warszawskiemi upoważnioną komplanacyą na powrót połowy wszelkiego maiątku w dom Frąckiewiczow po ustałem swem życiu dobrowolnie się zgodził. W naturalnie ustanowionym przyrodzenia każdego iestestwa porządku, Helena Aramowiczowa dług śmiertelnosci wypłaciła: po niey pozostały syn Tadeusz Aramowicz przez ciąg swoiego życia urządzał wszystkiemi z naddziadow żałuiącego Frąckiewiczów na swą matkę spłynionemi dobrami, które ile już były zabezpieczone warunkami przerzeczoney komplanacyi śmiercią rodzoney żałgo ciotki a jego matki zagruntowane, tyle żadnemi późnieyszemi tranzakcyami do innego niemogły się odnosić przeznaczenia. Długo więc lub krótko pewnym będąc żałcy tego skutku, kiedy iako prawdziwy krwi Bronisława szczątek, poświęcony woyskowey służbie, znosząc wszelkie znoie i trudy, po rozmaitych odległych przebywał krainach i kiedy w r. 1812 bezpotomnego Tadeusza Aramowicza Szambellana naybliższego i z toku krwi jako cioteczno rodzonego brata żałgo i z połączenia maiątku interessowanego, trafem rewolucyinego zamieszania dni życia skrócone zostały, w tę porę obżałowani Aramowiczowie korzystaiąc z bliskiego swoiego pobytu, pretextem tylko iednostayności familii, a rzeczywiście niebędac choćby w nayodlegleyszém pokoleniu (iak się to w sprawie dowiedzie:) połączeni z zeszłym Szambellanem, żadnym krewienstwa związkiem, wszystkie dobra leżące, iako to: Leyce czyli Helianow i Zawrótki w Wileyskim, Tarassów w Mińskim oraz Kisielowicze pod zastawą będące w Rzeczyckim powiatach sytuowane, nie mniey wszystkie papiery i dokumenta imieniowi Frąckiewiczów służące, osobno summy za obligami różnych osob kilkakroć sto tysięcy zł. pol. w kapitałach policzaiącey się, i w gotowym groszu znalezioney, tudzież złoto, srebro i dalszą ruchomość kosztowną, mobilia i wszelki sprzęt domowy, konie, bydło i dalsze rożnego rodzaiu żywioły w maiątkach obficie pozostałe, słowem: wszelką zeszłego Szambelana Aramowicza własność do miliona złotych wartością wynoszącą, a do samoiednego żałgo iako szczątka domu Frąckiewiczów po bracie bezpotomnym na ciotecznego brata z woli narodowych ustaw i naturalnego krwi spływu przynależącą za nabyciem od W. Teressy z Ratyńskich Aramowiczowey zeszłego Szambelana żony zle i przeciw Komplanacyi opartego na całym maiątku Helianowie i Zawrótkach zastawno dożywotniego zapisu, w r. 1814 do swego władania usurpatiwe zaięli, pod niewiadomość żałgo rzeczonemi dobrami i wszelką pozostałością bynaymniey do siebie nieprzynależną podzielili się. Też dobra oprócz pobieraiących się corocznych dochodów znacznie podezelowali, kapitały pozdeymowali, i rozmaitemi między sobą poformowanemi na krzywdę prawego sukcesora kondyktami pookrywali się. Za uwolnieniem się żałgo, od woyskowey służby, zbieg okolicznościów zaprowadził tegoż żałgo w odległe Ukrainy strony, z iakiego względu, w czasie krótkiego w Mińskiey Gubernii przebywania, atem bardziey po wydaleniu się z oney, żadney zniskąd o zakroczonym zeszłe-

go brata Szambelana zgonie niemiał wiadomości. Zaledwo w r. 1822 skoro takowa wiadomość żałgo doszła, wnet po uprzedzonym na Sądzie Głnym Mińskim 2 Departamentu d. 12 8bra 1822 r. zażaleniu przez wyniesiony d. 13 eor. po obżałnych Aramowiczów przed tenże Sąd Główny o wyznaczenie Sądu Ziemskiego zapozew, uczynił prawny dopominek, poczem; obżałni Aramowiczowie niedość że z lezyą praw natury i pisanych gwałtownie wyzuli żałgo po bracie bezpotomnym należney do powrótu w dom Frąckiewiczow własności i pozbawili żałgo naydroższego zaszczytu obywatelstwa, ale co większa utrzymuiąc cały byt swóy na żałgo założony doli, i zawiniaiąc konieczną restytucyą z powinną wdzięcznością, w mieyscu tey osmielili się po żałcym pretendować z żadney słuszności nie należney paręki iąką tylko ze swoiey strony na odpowiedź zatyle nadużyciów, po niemieniu własnych funduszow złożyć nieuchibnie są winni. W zamiarze przeto kontynnowania processu przez poprawczy wynieść się maiący zapozew, ażeby, maiątek domu Frąckiewiczów przez Uzurpatorów nieodpowiednich niebył roztrwonionym, ażeby oraz przez jakiekolwiek z kim układy o też maiątki, lub przez zaciągi kredytów niemogłyby się obarczać żadnemi ciężarami, nim administracya nad onemi w porządku właściwym podług Naywyższych ustaw zostanie udeterminowaną, tym czasem na obżałnych Aramowiczów niniejsze przed Sądem Głównym i całą powszechnością czyni się zażalenie, a razem dla ostrzeżenia publiczności, iżby się nikt niewiadomością rzeczy składać niemógł, one do gazet Kuryera Litewskiego zamieścić deklarnie: *podpisano w Protokule*: takowe oświadczenie iako proszony podpisuię Franciszek Adamowicz.

Sekretarz Grzegorz Borodzicz.

Czytałemświadczę Kancelarzysta AntoniHłasko.

Takowe oświadczenie że może bydź umieszczone w gazecie Kuryera Litewskiego świadczę Jan Nepomucen Koziełł Sędzia Departamentu...

Obwieszczenie.

2 Onufry Klimowicz Prezydent, Anioł Żagiel Pisarz Ziemstwa Wiłkomirskiego. Adam Wendołowski Sędzia Ziemski Kowieński, Antoni Kocieł Sędzia Ziemski, Kazimierz Grochocki Pisarz Grodzki, Zawileyscy, oznaymujemy tym listem obwieszczenym: iż na skutek dwóch Remiss 1814 junii 15 i 1823 julii 31 Sądu Gł. Wileńskiego 2 Departamentu, Sąd Exdywizorski dóbr Gulminian w ptcie Upitskim i kamienicy w mieście Kownie Ur. Tadeusza Bystrama Podkomorzego Upitskiego z iego Pretensorami naznaczaiących: że za niedziel cztery od daty niniejszego obwieszczenia, do dóbr Gulminiau w prawnym komplecie zjedziemy, iżby przeto dla ułatwienia regul pierwszemu zjazdowi właściwych, obie strony tak pretensorów, jako i massę prezentująca ze wszelką gotowością przystąpiły zastrzegamy.

Roku 1824 februaryi 13 dnia. Woźny niżey wyrażony świadczę: iż kopie tego obwieszczenia z oryginałem zgodne, w imieniu Onufrego Klimowicza Prezydenta, Anioła Żagiella Pisarza Ziem. Wiłkomir., Adama Wondołowskiego Sędziego Ziem. Kowień., Antoniego Kociełła Sędziego Ziemskiego, Kazimierza Grochockiego Pisarza Grodz. Zawileys., a przez instancyą JW. Tadeusza Bystrama Podkom. Upit., dla wiadomości pretensorów WW. Teressy z Wysockich i Roberta jako męża Jurgiewiczów Sekretarzów, Rafała Huby, Karola Bystrama Vice-Marszałka Upitgo, Eugenii i Alexandra Wereszczyńskich Sędziow Granicz. Upit., Stanisława Grużewskiego Chor. i dalszych wszystkich pretensorów stosunki do massy Bystrama ścielących i do oney zawiniających, dla trzykrotnego zaawizowania w Gazecie Kuryera Litewskiego umieściłem, i o terminie zjazdu za niedziel cztéry od daty niniejszego Obwieszczenia zawiadomiłem.

Franciszek Palczyński Woźny Ptu Wileń.

Roku 1824 mca februaryi 13 dnia. Przed Aktami Ziem. Ptu Wileń. stawając osobiście Wozny wyżey wyrażony Relacyą takową podanego obwieszczenia zeznał.

Przyjąłem Jan Zienkowicz W. Z. Regent.

Roku 1824 lutego 13 dnia. Wolno drukować Wileń. Ziem. Sędzia Aloizy Jasieński.

Arendowna Dzierżawa.

2 Od Mińskiey Skarbowey Izby ogłasza się iż przeznaczone przez nią na oddanie z publicznych targow od 12 aprylą terazn. roku w arendowną tenutę za nieopłacenie przez teraznieyszych dzierżawcow w naznaczonych terminach dochodow; starostwo Hibayławskie i Starostwa Brasławskiego folwark Hustata na lat 12, maiątki Kościeniewicze i Zalesie na 3 lata a maiątek Wołkołaty na pozostały czas prawa tayney Sowietnikowey Czackiey do 12 aprylą 1830 r., a zatem życzący wziąść w takową tenutę zechcą przybywać do tey Izby na terminy, iakie naznaczone dla targow na oddanie innych maiątkow w miesiącu marcu terazn. roku, z dostatecznemi na starostwo Hibayłowskie i Starostwa Brasławskiego folwark Hustaty, takoż na Maiątek Wołkołaty, w proporcyi dwóletnich podług inwentarza dochodow, a na maiątki Kościeniewicze i Zalesie na trzecią część ceny tych maiątkow, kaucyami. Dnia 4 febr. 1834 r.

Sowietnik Teodor Allard. Sekretarz Iwasowski.

Exdywizya.

3 Sąd Ziemski Ptu Oszmiańskiego wyrokiem swoim nadniu 29 teraznieyszego mca januaryi zapadłym, na oczewisty rozbior sprawy konkursowey massy funduszu zeszłego Andrzeja Voygtta Deputata wywodowego z Ptu Oszmiańskiego dekretem Sądu Głó. czasowego Wileńskiego 2 Departamentu w roku 1822 8bra 30 dnia, przy rozpoznaniu pierwszey Exdywizyi ferowanym, sobie poruczoney, termin dnia 10 marca 1824 roku przeznaczył, i że w tym czasie bez naymnieyszego opóźnienia i żadnych odkładow takowe dzieło konkludować będzie zapowiedział. Gdyby więc wszystkie interessowane strony o tém były wiadomemi, niniejszą do gazety Kuryera Litewskiego przesyła awizacyą.

Karol Mosiewicz Sędzia Ziem. Ptu Oszm.

---

2 Sąd Główny Litewsko-Wileński 2 Departamentu Wremiennego, po przyjęciu dzieł, za rozporządzeniem Zwierzchności, od Juryzdykcyi Czasowey przy sądzie Głównym Litt. Wileń. 2 Departamencie byłey; gdy na Dekret w teyże Juryzdykcyi nastały, przy zakładaniu

)1(

apellacyi Józef Iwaszkiewicz b. Radny Miasta Wilna w sprawie z Wincentym Winczą, oświadczył niemożność złożenia 200 rubli assyg. zakładu apellacyynego, dla tego Sąd ninieyszy rozwiązuiąc zakładaną apellacyą, na skutek Ukazow, przez Kuryera Litewskiego trzykrotnie czyni publikatę, iż ieśliby kto wiedział o maiątku Iwaszkiewicza, że z dochodow można uzyskać zakład apellacyyny, iżby tuteyszemu Sądowi raczył przesłać uwiadomienie.

Justyn Biesiekierski Assesor.
Paweł Weryha Regent

Sąd Exdywizorski.

2 Adam Dauksza Prezydent Grodzki Wileński. Aloizy Jasiński Sędzia Ziemski Wileński. Leopold Komorowski Sędzia Ziemski Wilkomirski. Józef Noborowski Pisarz Grodzki Wileński. Hipolit Ratowt Pisarz Grodzki Trocki.

Oznaymiemy tym naszym obwieszczym Urzędowym listem, iż Remissą Sądu Głó. Lit. Wileń. Depar. 2go w roku 1822 mca 9bra 17 dnia zapadłą, dla składania Kompletu w Sądzie Taxatorsko Exdywizorskim wyznaczeni na domierzenie satysfakcyi w taxie doczesney Kredytorow i pretensorow, z funduszu Romualda i Justyna braci Leonildy siostry Stachowskich Sukcessorow zeszłego Antoniego Stachowskiego szam. b. dworu pol. w terminie oznaczonym w komplecie prawnym w mieście Gubernskim Wilnie w Kamienicy Ray zwaney juryzdykcką ufundowawszy, tegoż r. xbra 16 dnia wyrok Akcessoryyny ogłosiliśmy z zastrzeżeniem iż w razie niezłożenia się Sądow w terminie drugim, naówczas zadeterminowanym, to jest dnia 15 maia 1823 roku, za obwieszczeniem czteroniedzielnym prawnie podać się maiącym, Sąd czynność sobie poruczoną kontynuować będzie. Na skutek jakowego postanowienia że od podania ninieyszego obwieszczenia za niedziel cztery złożenie się Sądu w prawnym komplecie dla kontynuowania dzieła rozpoczętego do konkluzyi nastąpi, zawiadamiamy.

Roku 1824 mca februaryi 7 dnia Wozny niżey wyrażony świadczę iż tego autentycznego obwieczczenia kopie zgodne z instancyi WW. Adama Daukszy Prezydenta Gro. Wileń. Aloizego Jasińskiego Sędz. Ziem. Wileń. Leopolda Komorowskiego Sędz. Ziem. Wilkomir. Józefa Naborowskiego Pisarza Grodz. Wileń. i Hipolita Ratowta Pisarza Grodz. Trockiego wyniesione. iedną Maryannie z Naruszewiczow Stachowskiey Szam. *b.* dworu pol. oczewisto w kamienicy Ray zwaney w mieście Wilnie pod N. 385 położoney podałem, drugą WW. Janowi Kontrymowi *b.* Sędz. Granicz. Wileń. Stanisławowi Drzewickiemu *b.* Pisarzowi Ziem. Wileń. Mateuszowi Czyżowi *b.* Sędz. Grodz. Wileń. iako opiekunom Romualda i Justyna braciLeonildy siostryStachowskich sukcessorow zeszłego Antoniego Stachowskiego Szamb. *b.* dworu pol. oczewisto w ręce w mieście Wilnie popodawałem i o terminie ziechania się SąduTaxatorsko-exdywizorskiego ad fundum kamienicy Ray zwaney w mieście Wilnie sytuowaney od podania ninieyszego obwieszczenia za niedziel 4, zawiadomiłem i opowiedziałem Dat ut supra Józef Pleskaczewski Wozny Ptu Wileńskiego.

R. 1824 mca lutego 11 dnia przed Aktami Grodzkiemi ptu Wileńskiego stawaiąc obecnie Wozny wyżey podpisany relacyą tego obwieszczenia zeznał. Przyjąłem Regent Józef Bohusz.

Redakcya Kuryera Lit. może do druku Przyiąć Prezydent Grodz. Wileń. Adam Dauksza.

---

3 Z domu JW. Umiastowskiey Marszałkowey Oszmianskiey na ulicy Dominikańskiey pod N. 424. Po awizacyi w r. 1823 za N. 96 wedle doniesień poprzednich o Laboratorium Architektoniko - ekonomicznym pod inspekcyą i własno silnym dowodztwie przez niżey podpisanego, jakie są przedmioty mogące się abbonować przedstawiają się.

Do Kościoła w nów murującego się w Olkienikach w naywiększey części nakładem W. Franciszka Ropeyki dzierżawcy tego Starostwa, ze spekulacyi ekonomiki naywyżey wyrafinowaney i każdemu do naśladowania wartey robią się w Wilnie Ołtarze, Konfessionały, Ambona, Cymboryum i dalsze rekwizyta do Kościoła służące, przez dobieranych rzemieśnikow i artystow zdolnych exekwować porządki architektoniczne, trwałość, wygodę, i ozdobę, w pośrednictwie sztuki Snycerskiey, i Malarskiey (bez przepychu) wyobrażające: przeto z tegoż laboratoryum mogą się udzielać za pewną umową tu wyrażone przedmioty, które do miesiąca Kwietnia można oglądać w Wilnie, czyniąc umowy bez zawodu w stosunek doniesień, o dalsze dzieła Architektury praktyczney wedle postępow w powyższych numerach, przedstawionego zakresu. A. P. Okołow Architekt.

O zgubionym piesku.

2 Przed kilkunastą dniami zginął piesek malenki biały, w półostrzyżony: ktoby go znalazł, lub wiedział o nim, raczy się zgłosić do domu W. Strumiłły, na Rudnickiey ulicy gdzie otrzyma dobrą nagrodę.

---

2 Skład móy towarow kolonialnych i korzennych, w naylepszych gatunkach, i cenie przystępney, znayduią się od nowego roku 1824 na ulicy komercyney, między bramą Szalską, i Sinderforte nazwaną, w domie pod N. 348. w Rydze, mam honor rekomendować

Heinrych Szpakowski.

Wyieżdżaią za Granicę.

2 Do Berlina Profesorowa Regina Weysowa z synem Felixem Weysem za interesem familiynym.

3 Obywatel powiatu Wilkomirskiego Tomasz Miedzychowski w Cesarstwo Austryackie do Karlsbadu dla używania kąmpieli, z służącemi Gabryelem Staszkunasem i Wilhelmem Godenem.

	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmiana wpowiet.
Obserwacye meterologiczne.	dnia 19 god. 6½ z rana.	26 cal. 11,0 lin.	— 1 stopni.	Południowy.	Pochmurno
	dnia 20 — — —	26 — 11,0 —	— 3 — —	Półn. Zach.	Pochmurno